

БИТОВИ ПОЕМИ И ПЪСНИ

За повърхностния погледъ може да е странно съгласуването у Славейкова на идейнитѣ мотиви съ битовитѣ: какво общо може да има между леденитѣ висини на свърхчовѣшкитѣ устреми съ спокойнитѣ равнини на битовата поезия! А въ сжщностъ голѣмиятъ интересъ на поета къмъ бита (не е ли той единъ отъ най-тънкитѣ му познавачи?) — е на лице, и това е съвсемъ естествено.

Дълбоко националенъ, той носи въ себе си типичнитѣ качества на народа ни и умѣе да бжде изразителъ и тълкувателъ на неговата душа. Освенъ това — и тука се задоволяватъ идейнитѣ и нравственитѣ му интереси — народниятъ животъ го привлича съ завършеността на формитѣ си, съ сочната си жизненностъ, съ нравствената си осмисленостъ, — Славейковъ е плененъ отъ високитѣ добродетели на народа ни, и тѣ именно сж предметъ на най-хубавитѣ му поеми. Между тѣхъ безспорно първо мѣсто заема „Ралица“.

РАЛИЦА Това име, само по себе меко и звучно, ни посрѣща като приветна усмивка. И това впечатление се утвърдява съ първитѣ думи: „Като оназъ вечерница въ небето една бѣ въ село Ралица девойка“, съ които поетътъ сякашъ сочи вечерницата, за да сравни Ралица съ нея — най-едрата и хубава звезда. Съвсемъ естествено после идатъ още по-подробнитѣ и конкретнитѣ изяснения на чароветѣ ѝ. Въ тѣхъ поличава тънкиятъ познавачъ на народната речъ